U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. v právní věci žalobkyně: **N. D.,** zastoupená Mgr. Faridem Alizeyem, advokátem se sídlem Stodolní 7, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 7. 6. 2012, č. j. 32 Az 16/2011 - 64,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Kasační stížností se žalovaný (dále „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného rozsudku, kterým Krajský soud v Hradci Králové zrušil rozhodnutí stěžovatele ze dne 4. 4. 2011, č. j. OAM-171/ZA-06-K03-2010, věc mu vrátil k dalšímu řízení a zároveň uložil stěžovateli povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů soudního řízení. Uvedeným rozhodnutím stěžovatel žalobkyni neudělil azyl podle § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a udělil jí doplňkovou ochranu podle § 14a zákona o azylu, a to na dobu 24 měsíců.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou splnění podmínek řízení o kasační stížnosti:

Z potvrzení o dodání a doručení do datové schránky stěžovatele založeného ve spise krajského soudu na č. l. 75 vyplývá, že stěžovateli byl uvedený rozsudek krajského soudu řádně doručen do jeho datové schránky dne 3. 7. 2012. Ze spisu Nejvyššího správního soudu je dále zřejmé, že kasační stížnost proti napadenému rozsudku podal stěžovatel u Nejvyššího správního soudu faxem (č. l. 1) a zároveň i formou datové zprávy (č. l. 11) dne 18. 7. 2012.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s., ve znění účinném od 1. 1. 2012, se kasační stížnost podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení napadeného rozsudku stěžovateli, tedy úterý 3. 7. 2012. Poslední den lhůty tak připadl na úterý 17. 7. 2012. Tímto dnem lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost byla podána až následující dne 18. 7. 2012 a je tak podána opožděně.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost jako opožděnou odmítnout.

O nákladech řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. srpna 2012

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu